

אסתר ויעקב סרוסי (מימין)

הם הזוג הקשיש ביותר

בארץ שתביעת הגידושין

שלו נדונה עתה בבית-

מישפט. פרקליטתו של

הבעל, עורכת-הדין

דינה קר (למטה) ביקשה

שיוצא צו האוסר על

אסתר להיכנס אל הדירה

שבה מתגורר בעלה

בבית-חולים לחולי-נפש בגנה, ואובחנה אצלה מחלת-
עצבים קשה. לאחר ארבע שנים שוחררה, ועתה אושפזה
שוב בגלל נסיון ההתאבדות שלה.
יעקב סרוסי עלה ארצה מטריפולי יחד עם אשתו הרא-
שונה לפני שנים רבות. במהלך חייהם המשותפים נולדו
להם שבעה ילדים. את אסתר נשא יעקב לאשה שנים
אחדות לאחר מות אשתו הראשונה.
„בגילי“ התוודה יעקב, הצמוד כל העת לכסא העץ
שלו, „הבן-אדם לא רוצה להתעסק עם תביעות גירושין
ובתי-מישפט. אבל מאז שנשאתי את אסתר לאשה הפכו
חיי לגיהנום. הילדים שלי הפסיקו לבוא לבקר אותי.

זוג המתגרשים אסתר ויעקב סרוסי ביום חתונתם
קשה לחיות לבד, אבל יותר קשה לחיות עם אסתר

עורכת-הדין קר
הדין באוקטובר

ואני לא יכול לבקר אותם. קשה לי ללכת בגלל המחלה
שלי ברגליים.”
הדין בתביעת הגירושין של בני הזוג הישישים נקבע
לאמצע חודש אוקטובר, אבל ספק אם זה יסתיים בהקדם.
שכן מצבה הנפשי של אסתר מעורער ואין כלל ביטחון
שתוכל להופיע בעצמה בבית-המישפט.
לרגע נדמה ישחוט מחשבתו של יעקב ניתק. הוא
נראה מהורהר. לפתע השמיע מיספטים שבהם ניסה
לסכם את הלקח: „אני לא יודע אם אסתר ניסתה להתאבד
או שסתם נפלה מן הגג — בתאונה. אבל דבר אחד אני
יודע, שרק בסוף חיי למדתי עד כמה רעים יכולים
להיות חיי נישואין ואיזה סבל יכולים שני אנשים זקנים
להסב זה לזה...”

קיינאת הדלו

איפוא הכבוד?! היא לא מילאה חובותיה כאשה. לא
טרחת לנקות את הבית ואף לא בישלה. הכל אני עשיתי
בעצמי. בגיל שלי קשה לחיות לבד, אבל הרבה יותר
קשה היה לחיות עם אסתר.
„בפעם האחרונה שבאה לבקש כסף, נתתי לה 200
לירות, והיא התרגזה והניפה כסא על ראשי. אז החלטתי
לפנות לעורך-דין. היא פשוט סיכנה את חיי.”
לפני כמה שבועות פנה יעקב סרוסי לעורכת-הדין
הצעירה דינה קר, וביקש ממנה לפתוח בהליכי גירושין.
בשלב ראשון ביקש להוציא צו-מניעה, שיאסור על אסתר
להיכנס לביתם.

„חיי הפכו גיהנום”

כסף, כסף! כל הזמן דרשה כסף, המשיך יעקב.
במשך השנים שבהן היינו נשואים, פנתה אסתר
ארבע פעמים לבית-המישפט, בתביעה לדמי מזונות. כל
בקשותיה נדחו בגלל ההכנסה הקבועה שקיבלה מדמי ה-
ביטוח-הלאומי ומדמי-השכירות של דירתה הישנה.”
בתביעה שהגישה עורכת-הדין תוארה אסתר כחולת-
נפש. היא אושפזה לראשונה אחרי שנעצרה על-ידי שוט-
רים. הם הוזעקו למקום מגוריה מפני שהטרידה עוברים
ושבים ברחוב כשהיא עירומה לחלוטין. אסתר אושפזה

„היום אני הורגת אותך, זה הערב האחרון שלך
בחיים. אם תעלה הביתה, אגמור איתך!” צווחה
אסתר סרוסי בת ה-62 על בעלה, יעקב, בן ה-80.
היו אלה מילותיה האחרונות של אסתר, לפני שעלתה
על גג הבית וקפצה ממנו, במטרה לשלוח-יד בנפשה. היא
אושפזה בבית-החולים, ומשם נשלחה להסתכלות.
לפני שבע שנים נישאו יעקב ואסתר ביוזמת הרב
המקומי, ששידך ביניהם. הוא קיווה ששני אנשים זקנים
ובודדים יטיבו לחיות בצוותא. היו אלה נישואיו השניים
של יעקב, המתגורר בדירת חדר עלובה, ברחוב אצ”ל
שברמת-עמידר.

„לקנות יין ולעשות חיים”

כשעמדנו להינשא, סיפר יעקב, המרותק
לכיסאו בשל מחלה ברגליו, „הרב אמר לי שאסתר
חולה במחלת הנפילה, אבל אף אחד לא ידע לספר לי
שאסתר משוגעת. היא היתה מתעללת בי, מכה אותי
ודורשת כסף, ולי אין כסף. בקושי אני גומר את החודש.
„היה לה חבר, היא היתה לוקחת ממני כסף והולכת
איתו לקנות יין ולעשות חיים. הם היו באים הביתה בלי
ברשה, ולפעמים היא היתה נעלמת ולא חוזרת ימים
שלמים. האמת היא ששמחתי כשלא היתה בבית. אבל